

**En
Nye Viise
om
Det som har tildraget sig i
Ørelands Præstegield den 15de
October 1766, da Tordens Lynild
nedslog udi og forbrendte den skønne
Wichlems Hoved-Kirke,
hvor intet mere blev tilbage, end nogle
forbrendte Muure, hvilket Viisen videre udfø-
rer; og kan synges med den bekiendte
Melodie:
O kiere Siel! frøgt aldrig meer, etc.**

**Samt og
En gudelig Bøn.
Begge disse er digteret og forfattet af
den blinde Dreng, ved Navn
Christen Olsen Tiendeboen.**

Trykt Aar 1767.

1.

Almægtig GUD i Evighed!
Vi knæle for din Majestet,
Vor Fader! hør vor Klage:
Trøst os, som her i Sorgen gaae,
Og hiertelig begræde maae:
Vor Tempel er nedrevet,
Og til en Dynge blevet.

2.

Vor Hoved-Kirkes Ziir og Pragt
Er nu af Torden-Ildens Magt

Saa ganske lagt i Aske;
Dens Herlighed er svunden hen,
Forbrændte Mure staae igien,
Klokker samt andet mere
Fordervet er, detsverre!

3.

Ja! Ilden i Gravstæderne
Fortæret alle Ligene,
Som deri laae begravne;
Men sidst begravne Sogne-Præst
For Ildens Magt dog sparet est,
Han Kiste udskadt vises,
Hvorfor GUDs Almagt prises.

4.

I efterladte Venner kier!
Sørg ikke paa de Døde meer,
Som Ilden har fortæret;
Betænk: at HERrens mægtig Haand
Har samlet Støvet i sin Haand,
Slet intet borte bliver;
Det Haab Guds Ord os giver.

5.

Skjønt Orme piller Been og Kiød,
Hentæres vi af Ildens Glød,
GUD skal vor Been og Aske
Dog paa den store Samlings-Dag
Med Siælen samle til Behag,
Vort Støv ey bort skal være,
Men stilles frem til Ære.

6.

Men Vee os! det er alt forsandt,
For Syndens skyld Guds Tempel brandt,
Det gik, som fordum Dage
Med Templen og Jerusalem,
Guds Straffes Ild opbrændte dem
Udi sin grumme Vrede,
For deres Synder lede.

7.

Saa har vor Synder og fortient,
At GUD os Straffen har tilsendt,
Det maae vi nok bekiende:
Hovmodighed og Klæders Pragt,
Bagtalelser, GUDs Ords Foragt,
Er vores Hoved-Lyder,
Hvorfor Guds Straf vi nyder.

8.

Derfor, o Synder! vend dig om,
Tænk HERren snart vil holde Dom,
Og Regnskab af dig kræve;
Fortryd din Synd og Ondskab leed
Med hiertelig Bodfærdighed;
Frygt GUD; skye Synd og Laster,
Som os i Døden kaster.

9.

Ja! naar vi høre Torden gaae,
Da bør enhver og tænke paa
Sin død og Verdens Ende;
Paa Dommens Dag som forestaaer,
Da enhver Regnskab gjøre faaer
For hvad man har bedrevet,
Og hvordan man har levet.

10.

Vor Kirke som nu bleven er
Et Tegn for andre Kirker her,
Os lærer at betænke:
Hvor snart at HErrens mægtig Haand
Som giver, ogsaa tage kand,
Han bygger og nedbryder,
Hvert Element Ham lyder.

11.

O Fader over Engle-Chor!
See til os, som i Sorgen boer,
Bønhør vor Suk og Raaben:
Vi bede Dig i JEsu Navn,
Opreys vor Kirke os til Gavn!
Lad den opbygget blive,
Vi Dig der Lov kan give!

12.

Velsign o GUD! vor **Konge god!**
Og alt det Kongelige Blod
Velsigne og bevare!
Velsign al Christen Øvrighed!
Giv og indbyrdes Roe og Fred!
Din Kirke Du opbygge!
Lad Ondskab den ey rygge!

13.

Velsigne Land, velsigne Vand,
Velsign den kiere Bondemand,
Lad alting for ham lykkes;
Størk mig og som i Mørket er
Med Trøstens Aand, o Faderkier!

Vær du mit Lys og Lygte!
Hielp, at jeg Dig maae frygte.

14.

Ørlands Almue een og hver,
O GUD! velsigne hver i sær;
Bønhør mit Hiertes Ønske;
De Høye, Lave, Store, Smaee,
De Rige, Fattig, Ung og Graae,
O GUD! din Naade sende,
Alt Ont fra dennem vende!

15.

Lad os da alle og enhver,
Som svæver om i Verden her,
Vor mægtig GUD paakalde;
Lad os med Hiertens Bøn og Bod
Nedkaste os for HERrens Fod,
Vor Synd og Brøst begræde,
Og Dyders Vey betræde.

16.

I JESU Navn for denne Gang
Jeg slutter da min Digt og Sang,
Til Døden mig bereder.
Saa stakket er vor Leve-Tiid,
Ustadig er al Verdens Jid,
Dens Pragt sig snart forandrer,
Og vi til Graven vandrer.

17.

Men dig, o GUD! min Siel og Aand
Jeg anbefalder udi Haand
At nyde ævig Ære!

Gid jeg og maae i Himmerig

Dig synge Lov evindelig!

GUD hielp os allesammen!

Jeg legger hertil Amen.

Bønnen.

O naadige GUD og barmhiertige Fader! vær-
diges for JESU Christi skyld, at regiere mig
med din Raads og Viisdoms Aand! O HERre!
du kiender mit Hiertes skiulte Tanker, og jeg veed,
at du paa den yderste Dag skal føre frem til Lyset,
det som er skiult i Mørket, og aabenbare Hierter-
nes Raad; Giv mig derfor, o GUD! din Aand
og Kraft, at jeg intet tænker, taler eller gjør, uden
det som er Dig til Ære, min Næste til Gavn og
mig selv til Salighed. Lær os ret at betænke,
at vi paa Dommens Dag skal gjøre Regnskab for
hvert unøttigt Ord, som vi har talt. Du veed selv,
o GUD! at vi uden Dig intet Got formaaer at
gjøre, men til alt Ont ere vi tilbøyelige af Na-
turen; Det naturlige Menneske kan ikke fatte de
Ting, som høre Guds Aand til, men de ere ham
en Daarlighed, thi Kiødets Sands er Fiendskab
imod Gud. Størk os derfor med din Aand, ophold
os med din Kraft; thi uden vi omvendes og fødes
paa nye kan vi ikke indkomme i Guds Rige;
Giv os Naade, o HERre! baade at ville og kunne
udrette alting efter din Velbehagelighed, og und
os omsider at nyde de Helliges Arvedeel i Lyset!
Trøst og vederqvæg mig, o trofaste GUD! som
har vandret i Mørket fra min første Tiid, og
maa ledes af andre saalænge jeg lever! Du
har, o HERre! været min Tilflugt fra min Ung-
dom af, mit Lys i Mørket; Bliv ved, o Fader!

og forbarm dig over mig! Forlad mig ikke, naar jeg bliver gammel! Vær hos mig i Nøden; hielp mig i Døden, og und mig omsider den evige Salighed hos dig i Himmelen. Imidlertid oplys mig ved din Hellig Aand, at jeg med Troen ret omfatter min Frelser JESUM Christum, og tilegner mig Hans Fortienestes Frugt og Nytte! og nyder derved en liflig Husvælelse for min Siel. Bereed mit Hierte til en Boelig, hvori du, o Tre-eeenige GUD! vil have din Værelse, og lad mig omsider efter dette Liv, med opladte Øyne staae for Din Stoel og Trone, at synge dig Lov evindeligt. O GUD! bevare fra alt Ont mine aandelige Brødre i Christo! Forlad dem, o HERRE! som bespotter og foragter mig for min Guds frygt! Lær dem at kiende deres Daarlighed! giv dem Naade til Omvendelse, at de kunde erfare hvor got det er, at frøgte GUD! Giv mig ogsaa Naade til, at jeg kan foragte deres Forhaanelse, og stedje have min Glæde i Dig, o GUD! og dit saliggjørende Ord, at høre og betragte! O naadigste Fader! omvend alle dem, som ere uomvente! trøste og husvæle de Svagtriende! styrke og befæste de Troende i det begynte Gode! hielp de Nødlidende! forbarm dig over alle Mennesker! og bereed os alle saaldes i Tiden ved din Aand, at vi omsider maatte blive værdige at sættes til Bords med Abraham, Isak og Jakob i Himmeriges Rige. Det skiænle og give os GUD Fader af Naade, for din eeneste Søns vor Frelsers og Igienløzers JESU Christi skyld! A M E N.